

maledicere. s. magis benedicere. s. se uicione
 acia sustinere. Non eē supbū. n̄ uinolentū;
 n̄ multū edacē. n̄ s̄onolentū. n̄ pigrū. n̄ mur-
 murosū. n̄ detractorem. Sp̄e suā dō ē mittere;
 Bonum aliqd̄ in se tū uiderit. dō xp̄lice t̄n̄ sibi;
 Malū u. a se s̄p̄ seiat factū t̄ sibi reputat; Diē iudici
 timere gehennā. ex pauescere. Vitā aeternam
 om̄i ē cupiscētia sp̄ali desiderare. Oportē cotidie.
 ante oculos suspecta abere. Actus uite sue. om̄i ho-
 ra custodire. In om̄i loco d̄m̄ se respicere p̄ certō scire.
 Cogitationes malas cordis suo aduenientes mox ad xp̄m
 allidēre. n̄ ueniri sp̄itū p̄cedere. Os suū a malo t̄p̄uo
 eliq̄o custodire. Multū loq̄ n̄ amare. Verba uana a uisui
 apta non loq̄. Rūsū multū aut excusū n̄ amare. Lec-
 tiones sc̄as libenter audire. Orationis frequenter incubere.
 O malis suis p̄terita cū lacrimis ut gemitū. cotidie in oratione
 dō confiteri. De p̄s malis. de cetero em̄ dare. Desideria
 carnis n̄ p̄ficere. Volūtatē p̄pria. hōd̄re. p̄cepta ablat̄
 in om̄ib; obod̄re. q̄ iā sup̄ se q̄t̄ absit alit̄ agat. Memo-
 res illius domus mei p̄cepta. Quae dicunt facere. que

dm̄